

Рохбарону фаъолони ташкилоти террористӣ– экстремистии Хизби нахзати исломӣ боз гирди

хамой кардани хастанд. Гарчанде ки амалҳои худро зери пушиши созмони ба ном “К

умитаи шахрвандии начоти гаравгонҳо ва зиндониёни сиёсии Тоҷикистон” анҷом медиханд, аммо дар асл ҳамон нахзатиҳои қадимаанд, ки ҳамчун террорист шинохта шудаанд.

Як бор ҳамин гуна гирдиҳамохоро дар соли 1992 ташкил карда буданд ва натиҷааш он шуд, ки дар кишварамон ҷанги дохилӣ сар заду боиси кушта шудани зиёда аз 150 ҳазор шахрвандон ва бехонумон гардидани ҳазорон нафар гардид. Ҳамааш аз ҳамин гирдиҳамоии радикалҳои нахзатӣ сар шуда буд. Аввал як қисми мардумро бо роҳи таблиғоти ифротгароёнашон ғумроҳ карда, дар майдон ҷамъ оварданд. Баъд ба даст аслиҳа гирифтанду ба қатлу террор ва горагари даст заданд. Меҳостанд бо роҳи зурӣ ҳокимияти сиёсиро ба даст оранду тибқи дастури хоҷагони хориҷашон сохти давлатдорӣ кишварамонро тағйир диҳанд. Яъне меҳостанд озодии мардумро ба ғуломӣ, дунявияту демократияро ба зулмути истибдод иваз намоянд. Ҳар касе ақидаи ба онҳо муҳолиф дошт, мавриди таъқибу фишор қарор медоданд ва нобудаш мекарданд.

Аммо неруи аҳримании нахзатӣ он замон рӯҳияи озодихоҳӣ ва тараккиписандии мардуми огоҳи кишварамонро шикаста натавонист. Бехтарин фарзандони бо наngu номуси миллатамон бар зидди ин душманони бадхоҳ ба мубориза бархостанд. Мардум дар атрофи сиёсати дурусти Роҳбари давлат муттаҳид гардид ва оқибат дар мубориза бар душманони нахзатӣ ва пуштибонони онҳо ғолиб омад.

Имрӯз дар Тоҷикистон сулҳу оромӣ ҳукмфармош ва мардум бо рӯҳияи баланди созандагӣ барои ободтар кардани ватани худ ва беҳтар сохтани зиндагӣ заҳмат мекашад. Маҳз баъди заиф гардидани ТТЭ ХНИ ва аз сахнаи сиёсии Тоҷикистон дур шудани он шароити мувофиқ барои пешрафту тараккии кишварамон ба миён омад.

Аммо нахзатиҳо пешрави Тоҷикистонро намехоҳанд. Сиёҳдилию бадхоҳии онҳо аз навиштаҳои онҳо, ки дар расонаҳои ифротӣ худ паҳн мекунанд, баръало маълум аст. Бо ташкили гирдиҳамоӣ мақсаддоранд, ки номи кишварамонро сиёҳ кунанд. Онҳо ба Ҳукумат тухмат мекунанд, ки ғӯё дар кишварамон зиндониёни сиёсӣ мавҷуд бошанд. Лекин “зиндониёни сиёсӣ”-и меғуфтаи онҳо дар асл ҳамон чинойткорони нахзатианд.

Мардуми Тоҷикистон ва аксарияти шаҳрвандони дар хориҷбуда дигар вазъиятро хуб медонанд ва аз максаду мароми бадхохонаи нахзатиҳо огоҳанд. Аз ин рӯ, кӯшишҳои фаъолони нахзатӣ барои доир кардани гирдиҳамой дар Берлин беҳудаанд. Ин гирдиҳамой не, балки чамъомади ҳешони Кабирӣ ва чанд нафари аз ҷиҳати молиявӣ ба вай вобаста хоҳад буд. Хар тоҷику тоҷикистониё ки ҳудро эҳтиром мекунад ва заррае ватану миллаташро дӯст медорад, ҳаргиз ба ин чамъомади душманон ва бадхохони Тоҷикистон ҳамроҳ намегардад.

Бояд мақомоти марбутаи Олмон низ террористию ифротӣ будани роҳбарону масъулони ТТЭ ХНИ ва ҳаммаслақони онҳоро дуруст дарк намоянд. Аз мақсадҳои шуми онҳо бохабар бошанд. Нагузоранд, ки ин террористони ҷинойткор чамъомади зиддиинсонияшонро дар Берлин баргузор намоянд.

Парвизи Мирзо, коршинос